

Наше огледало

Часопис ученика и наставника ОШ „Сава Ковачевић“ у Михајловцу

Септембар – јануар школске 2024/25. године

Садржај:

Школске новости	3
Ликовни и литерарни радови ученика	27
Јубилеј: 160 година од рођења Бранислава Нушића, једног од омиљених дечјих писаца	36
Анкета: Шта једемо за ужину у школи?	39
Квиз из српске историје: Колико познајете Немањиће?	40
Светосавље - идеја која живи	43
Смешне стране	44
Рекли су о ... смеху	46

Издавач: ОШ „Сава Ковачевић“, Михајловац

Ул. Црногорска бр. 2, 11312 Михајловац

Директор школе: Биљана Тодоровић

Уредници: чланови новинарске секције и
наставница српског језика Јелена Д. Јеремић

Рачунарска обрада: наставник информатике
и рачунарства Милан Марковић

Телефон/фах: 026/741-651

Интернет страница: www.ossavakovacevic.edu.rs

e-mail: skola.mihajlovac.direktor@gmail.com

Школске новости

Свечани пријем првака је уприличен дана 30. 8. 2024. године у нашој школи

У среду, 25.9.2024. године у школском дворишту ОШ „Сава Ковачевић“ у Михајловцу одржан је традиционални јесењи РТС Крос. На Кросу су учествовали предшколци и ученици од првог до осмог разреда.

Ученици првог разреда посетили су школску библиотеку.

Обележен је Европски дан језика, 26. 9. 2025. године.

Свечана додела награда и диплома Фондације РШУМ и Министарства просвете одржана је данас у Народној библиотеци у Београду. Ученица четвртог разреда, Наталија Сретеновић, награђена је за своју Причу о лековитим биљкама. своју Причу о лековитим биљкама.

Дечија недеља

Поводом Дечије недеље, у нашој школи је организован спортски дан. Слоган овогодишње Дечије недеље гласио је „Ја сам дете имам план: Толеранција и љубав за сваки дан“.

У матичној и подручној школи реализована је радионица под називом „Пријатељство“.

Деца су имала прилику да учествују у разним активностима помоћу којих су развијали другарство, емпатију, толеранцију и поштовање.

Наши ученици учествовали су на градском Квизу знања, где су, у конкуренцији 13 школа, освојили 2. место.

У оквиру Дечје недеље ученици су на радионицама Обогаћеног једносменског рада кроз заједничке активности усвајали модел понашања у коме штите своја права на начин који не угрожава друге и њихова права, прихватају друге ученике и уважавају њихову различитост, поштују правила игре и учествују тако да развију тимски дух, али спремни да разумеју и прихвате како победу, тако и пораз.

Дечји песници посетили су нашу матичну школу у оквиру Међународног фестивала поезије „Смедеревска песничка јесен“: Јовица Тишма, Александра Љубисављевић и Тијана Стојковић.

У оквиру централног програма 55. Смедеревске песничке јесени додељене су награде најмлађим песницима. Међу награђеним ученицима је и наша ученица Анђа Пешић.

Такмичење у атлетици

Градско такмичење у атлетици донело је нашој школи 6 медаља за ученике од петог до осмог разреда.

ПРВО МЕСТО

→ Тања Стефановић 8/2 – Кугла

→ Дуња Ракић 7/2 – скок удаљ

ДРУГО МЕСТО

→ Лазар Здравко 6/1 -трчање на 60 м

→ Емилија Лаптошевићу 6/1 – трчање на 300 м

ТРЕЋЕ МЕСТО

→ Немања Гитарић 8/1 – трчање на 100 м

→ Елена Живојиновић – Кугла

На Окружном такмичењу из атлетике, наше ученице су оствариле изузетне резултате:

Тања Стефановић је освојила 2. место

Дуња Ракић 1. место

Јесење декорације

У матичној и подручној школи у Добром Долу посебну пажњу поклањамо тематском декорисању простора. Ево прилике да погледате ентеријер наше школе.

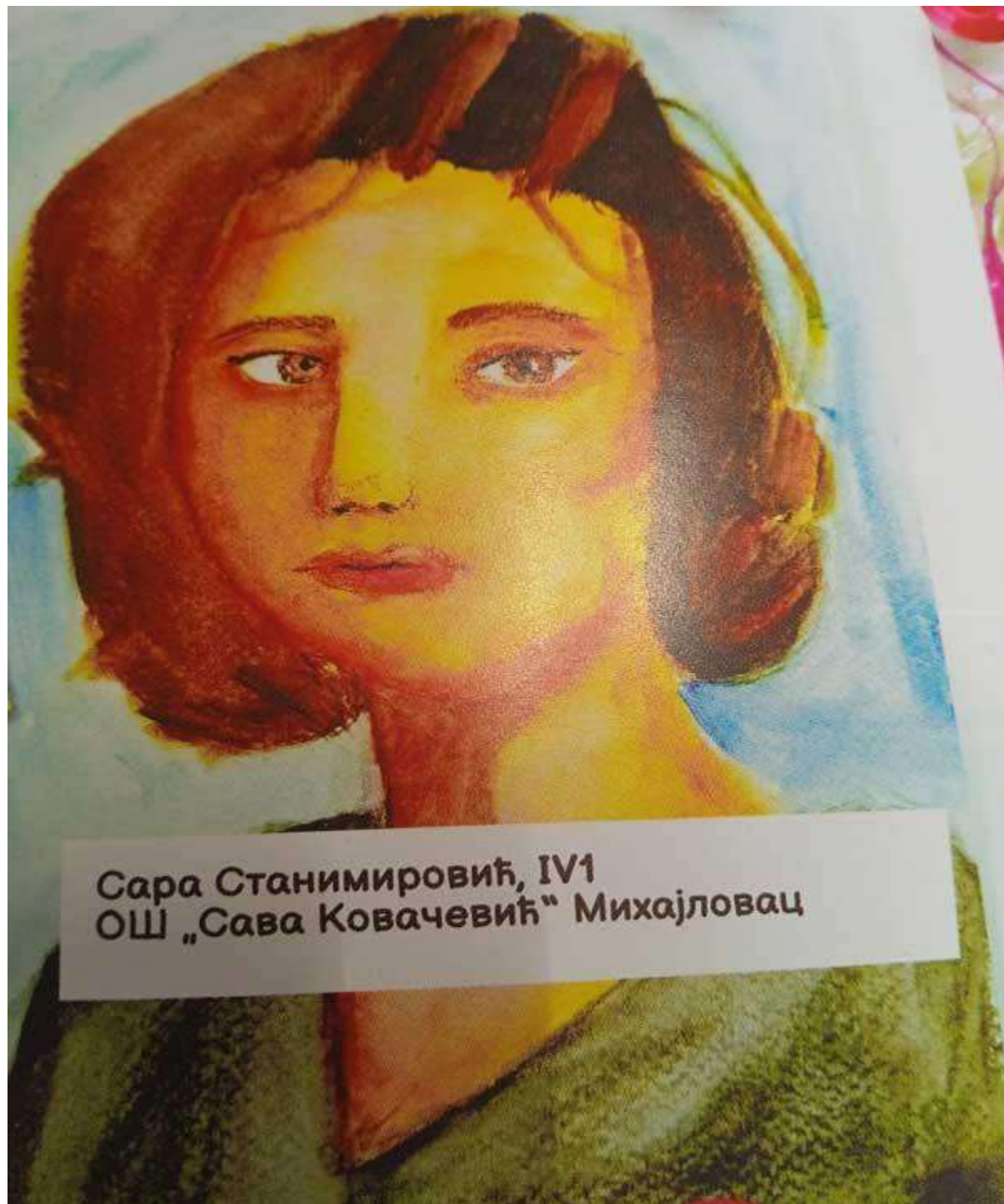

Угледни час

Ученици осмог разреда су се у новембру на часовима свакодневног живота у прошлости упознали са трагедијом која је задесила Смедерево 5. јуна 1941. године. На угледном часу, након одгледаног филма „Смедерево, вечни град“, присутним наставницима, као и педагогу и директорки школе, ученици су говорили у првом лицу, на изузетан начин, врло емотивно о сећањима људи који су преживели експлозију муниције у Смедеревској тврђави, о појединачним судбинама обичног човека, показавши притом висок ниво емпатије.

Ученица четвртог разреда, Сара Станимировић, учествовала је на ликовном конкурс дечјег часописа „Мој фазон“. Како је њен ликовни рад оцењен изузетним, Сара је награђена од стране редакције књигом.

- Николина Гитарих, шесто један,
- Наталија Стошић, шесто један,
- Наташа Станимировић, седмо један,
- Теодора Н. Крстић, седмо један,
- Теодора И. Крстић, седмо један,
- Ђурђа Николић, седмо два,
- Невена Гитарих, седмо два,

писале су и сликале радове на следеће теме: „МАЈЧИНО МЛЕКО – НАЈБОЉА ХРАНА ОД ПРВОГ ДАНА” и „ПРАВО НА ХРАНУ ДА ИМА СВАКО – ПОКАЖИ КАКО”. Конкурс није био наградног карактера, већ се кроз избор и промоцију најбољих дечијих радова подстиче здравственоспитни рад који прати израду радова. Школа и ученици добили су захвалницу за показани труд, разумевање и критичко мишљење о актуелној проблематици.

Радови наших ученица објављени су у Зборнику књижевног стваралаштва младих и дијаспоре Братислава Голића, у издању Културно – издавачког центра Српска кућа Пожаревац 2024. године:

1. Лана Милошевић, песма „Мој разред“,
2. Елена Живић, песма „Жути маслачак и лила љубичица“,
3. Наташа Станимировић, песма „Животни чувар“ и
4. Емилија Лаптошевић, песма „Моја кућица, моја слободица“.

У сусрет обележавању Дана града Смедерева и у оквиру обележавања Светског дана детета, уприличен је свечани пријем наставника и ученика у свечаној сали Града Смедерева. Њему је присуствовала ученица осмог разреда Емилија Поповић, која је освојила 3. место на Републичком такмичењу из енглеског језика.

Учествовали смо на традиционалној манифестацији „Читалачка значка“, која је била у знаку лика и дела „Гроздане Олујић“. Ове године учествовало је 17 основних школа и израђено је 468 читалачка дневника. НАША ШКОЛА ЈЕ ШКОЛА ПОБЕДНИЦА У КАТЕГОРИЈИ СЕОСКИХ ШКОЛА НА ТЕРИТОРИЈИ ГРАДА СМЕДЕРЕВА.

У петак, 6. 12. 2024. у библиотеци у Михајловцу, огранку Народне библиотеке Смедерево, обележена је манифестација „Ноћ библиотеке“, културни догађај који се организује на иницијативу Министарства културе и информисања. У оквиру ове манифестације организована је радионица уз књигу песника Власте Ценића „Загрл’те их, песме моје“.

У оквиру пројекта „Заједно и безбедно кроз детињство“, ученици првог и другог разреда имали су прилику да учествују у радионици „Безбедност деце у саобраћају“. Припадник саобраћајне полиције је ученицима приказао филм, а затим и разговарао са њима о безбедном понашању у саобраћају.

Полицијска управа Смедерево је и ове године у оквиру пројекта „Заједно и безбедно кроз детињство“, организовала радионицу „Превенција вршњачког насиља у стварном и виртуелном окружењу“ за ученике 5. разреда . Ученици су учествовали у квизу и на крају били награђени бецевима.

Новогодишњи базар

Наши ученици показали су још једном креативност, солидарност, емпатију и хуманост. Они су заједно са родитељима, наставницима и учитељима припремили продајну изложбу, која је имала изузетно велику посећеност. Све је протекло у празничној и веселој атмосфери.

Обележена школска слава – Савиндан

Школска слава, Савиндан, празник посвећен првом српском архиепископу, великом просветитељу и заштитнику, обележена је и ове године пригодном свечаношћу у матичној школи у Михајловцу, као и у подручној школи у Добром Долу. Учествовали су ученици од првог до осмог разреда, који су уложили велики труд и уз помоћ својих учитеља и наставника, представили разноврстан програм: хор је извео химну и песму „Деца неба“, слушали смо танго, изведен на виолини, ученици су играли валцер, глумили су, рецитовали...

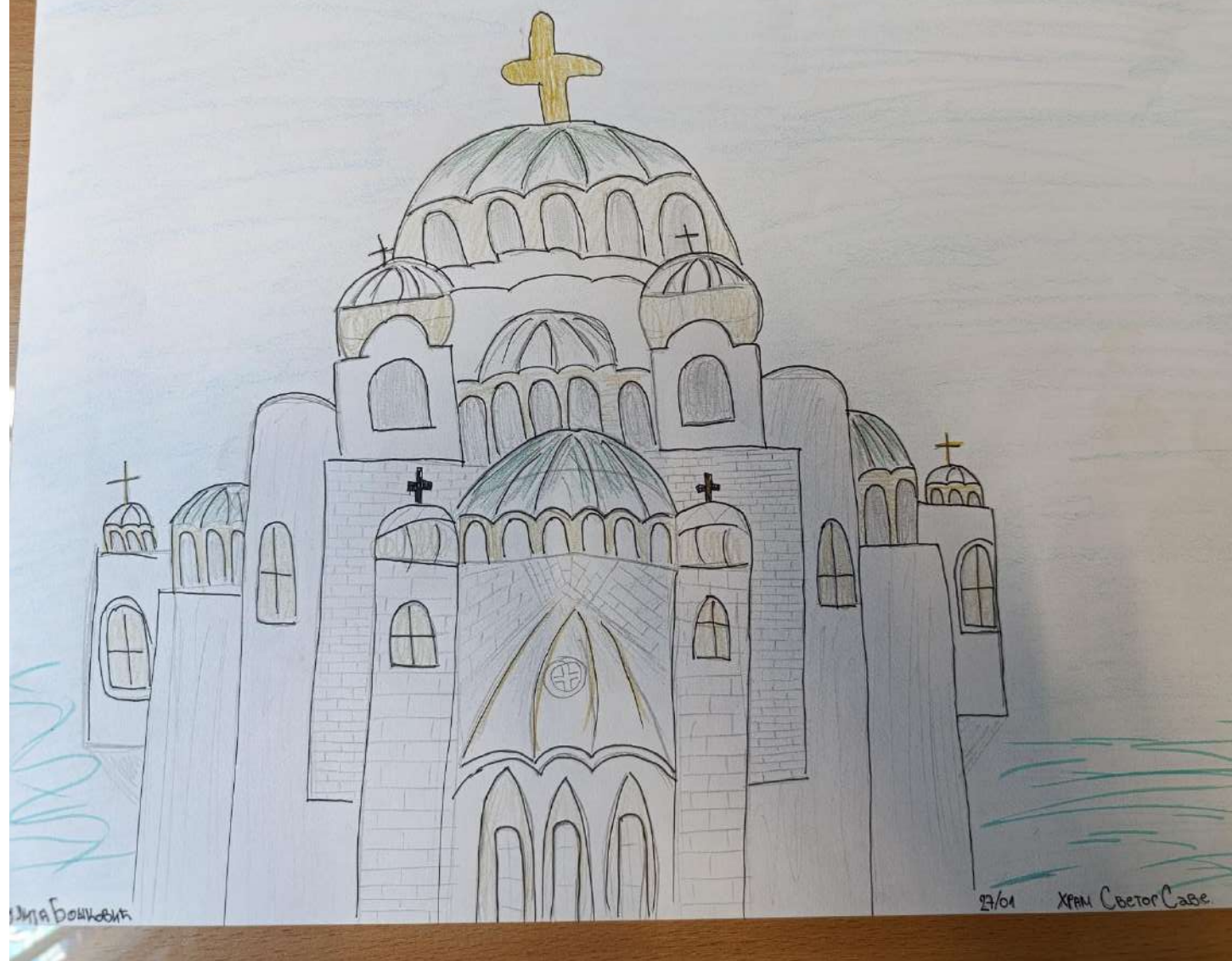

Ликовни и литерарни радови ученика

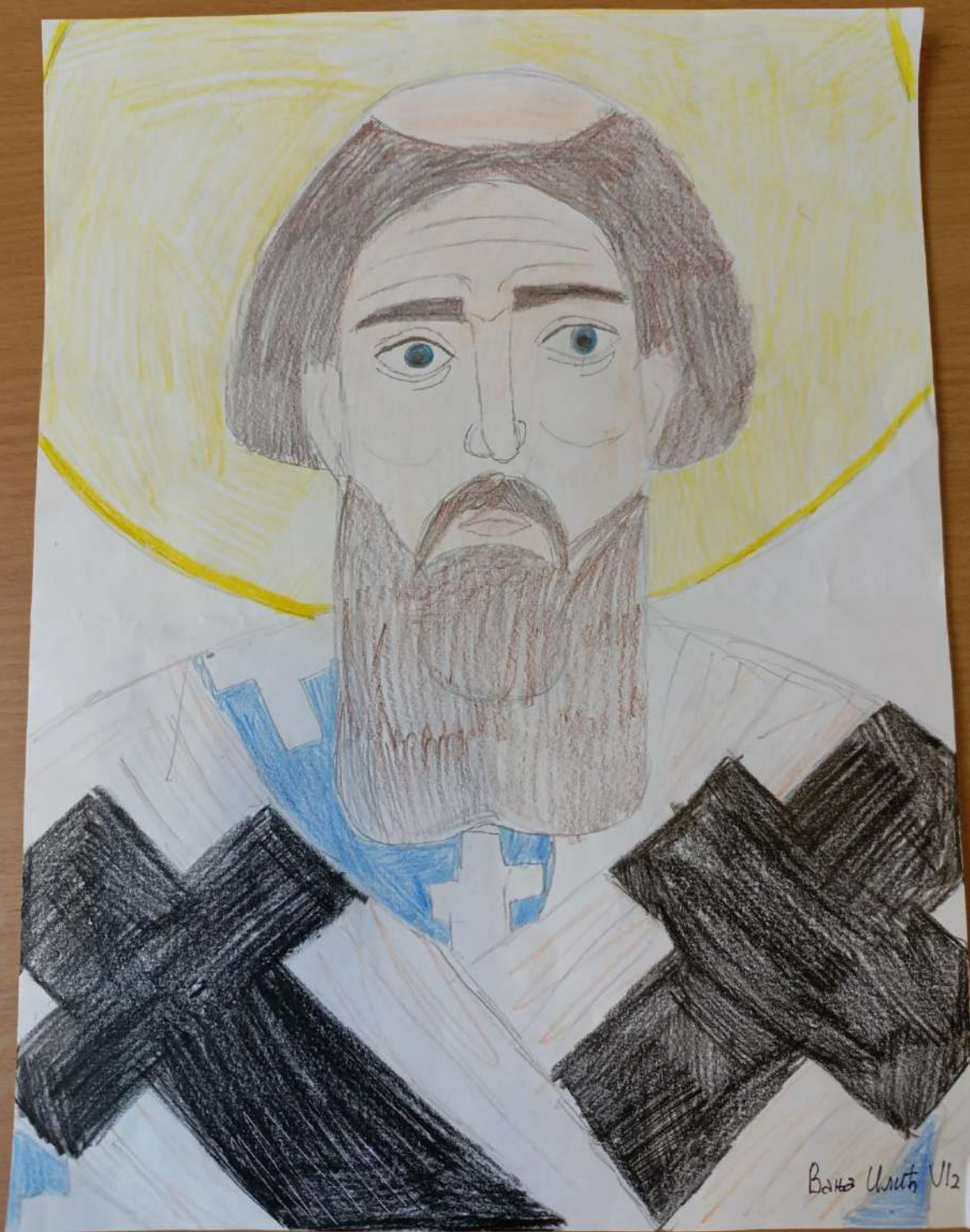

Baba Uruth V12

Право на храну да има свако – покажи како

Право на храну је једно од основних људских права. Свако од нас, без обзира на то где живи или колико има новца, треба да има могућност да једе довољно и здраво.

Некада, када размишљам о томе, сетим се да, када је вечера, моја породица и ја увек се смејемо, причамо. Сврха вечере није само храна већ је то посебан начин на који стварамо везе. Без хране не бисмо могли правилно да растемо и развијамо се, па ни да се играмо колико желимо. Зато је важно да сви имају приступ храни, без ограничења.

Сви ми на свету требало би да будемо једнаки и да имамо права на здраву храну.

Нажалост, много је људи који су гладни. Постоје организације које помажу људима да добију храну, али то није довољно. Потребно је да се више нас укључи.

Храну не уносимо само да бисмо били сити, већ и због здравља. Када једемо воће и поврће наше тело је снажније и отпорније, боље се осећамо.

Сећам се једне шетње са сестром кроз парк. Среле смо једни баку која нас је замолила за помоћ, за храну. Било ми је много жао и одлучиле смо да одемо и купимо јој у продавници неке намирнице, као и до пекаре за пецива. Кад смо се вратиле и пружиле јој, нећу никад заборавити тај тренутак, очи су јој се испуниле сузама захвалности.

Била сам срећна и поносна што сам помогла некоме у невољи. Али, знам да то није трајно решење.

Наша посвећеност овом циљу и решавању проблема може довести до промена које су потребне, јер сви имамо права да будемо сити и здрави.

Наталија Стошић, шесто један

Мајчино млеко – најбоља храна од првог дана

Дар који мајка добија за своје дете јесте млеко. То је савршено прилагођена храна за раст и развој новорођенчади. Осим што је извор хране, мајчино млеко доноси и емотивну добробит, како за бебу тако и за мајку. Млеко се мења и прилагођава потребама детета, његовом развоју.

Дојењем се стварају посебне и нераскидиве везе између мајке и бебе. Деца која су дојена имају мање шанси да добију неку од хроничних болести, као што је дијабетес. Мајци помаже дојење да се брже опорави и смањи стрес од послепорођајних компликација.

За једну породицу, и са финансијске стране, постоји корист од дојења.

Постоји тачно време када мама треба да подоји бебу и на то не могу утицати спољашњи разлози, као што је на пример боравак у парку. У нашем друштву још увек има предрасуда по питању дојења деце у јавности. И сама сам присуствовала бурној реакцији шетача у парку када је једна мама дојила бебу.

Маме се суочавају са бројним изазовима током дојења и потребна је велика храбрости упорност да би се савладале. Значајна је улога околине која би требало да пружуе подршку и ослонац у кризним ситуацијама.

Мајчино млеко није само храна, већ и неопходни део здравог развоја детета. То је незаменљиво искуство у животу како детета, тако и мајке.

Николина Гитарић, шесто један

Савремена бајка

Био једном један медвед који је путовао широм света. Обишао је скоро све државе и градове. Остало му је само још да обиђе Париз.

Јарко је желео да посети Париз, јер је то била његова највећа жеља. Успео је да пронађе карту, много се радовао и бројао је дане до путовања. Дошао је и тај дан, медвед је сав срећан и одушевљен отишао на аеодром. Тамо је чекао и чекао, али авион никада није дошао. Он је у сузама отишао кући и много је био тужан јер му се жеља није остварила. Дошло је јутро, он је и даље био тужан, али одједном је чуо како му звони телефон. Звао га је друг из Париза, да му саопшти добре вести. Рекао му је да ће послати његов приватни авион да дође по њега и да бораве заједно у Паризу. Радовао се и једва је чекао да тај авион дође по њега. Сутрадан је авион дошао по њега, он је једва чекао да види Париз, а и друга. Стигао је у Париз и са другом је сваког дана разгледао град. Боравили су у Паризу и било им је баш лепо.

Ово је била бајка о медведу који је пропутовао свет.

Лена Новичић V2

Небеско спашавање

Понекад помислимо да све бајке које препознајемо су већ испричане, али ја ћу вам данас испричати једну бајку која је била скоро написана.

Некада давно, у једном хладном и тамном простору, развијало се једно краљевство богато дијамантима и другим вредним стварима. Налазило се на крају свемира, где се ни светло не би натерало да путује. У том краљевству се налазила једна принцеза која је била заробљена због једног бића које се звало Кербер. Недалеко од тог краљевства се налазила једна планета која се звала 'Хлара'. Необично име за необичну планету. На тој планети би се дешавала разне немогуће ствари, на пример: киша од злата, дрво и земљиште мењају места, па и чак да стигне ова вест о том краљевству. Један дечак, који је био блећи од кромпировог зрна, чуо је ову вест и одлучио да ће да спаси принцезу. Није имао родитеље, па није имао никога да га заустави. Узео је свој ранчић и спаковао све што му је требало. Узео је: џем од јагоде, хлеб, сир, конач и камење. Тако је почео да шета до најближе планине, што је такође било било хиљаду километара удаљено од њега, али није хтео да одустане. Путовао је преко снега, блата, песка, али то није било ништа за разлику од путовања по свемиру. Ко зна шта би морао да пређе да стигне до принцезе, ако и оупште успе да стигне до принцезе. Стигао је до планине и почео да копа земљиште. Узео је земљиште и почео да га ређа све до облака. Разгледао је око себе, и узео конач из ранца и закачио на један сателит. Закорачио је на његову површину и почео да лагано скаче са једне планете на другу. Тако је неко време радио док није коначно стигао до краљевства. Стао је и чуо како је неко дозивао за помоћ. Пратио је гласове док се није ударио у једно огромно биће. Троглаво са змијом као реп, био је то страшан Кербер. Из подземног царства дошао је овде да мучи друге. Дечак је почео да трчи колко год су га ноге носиле. Видео је једну

собу и одлучио да ће да се сакрије ту. Срце му је све јаче и јаче куцало, док није угледао оружје и оклоп. Узео је оклоп и ставио на себе. Био је уплашен, али је и даље изашао из собе. Испред себе је угледао Кербера. Кербер је скочио ка њему и дечак је отрчао испод Кербера, одсецајући његове три главе. Кербер је нестао, и није остао ниједан траг њега. Принцеца, са тим нестанком, је била ослобођена од Кербера.

Сви су били радосни, и са тим је краљ одлучио да ће да се принцеца венча за тог дечака. Венчали су се и живели срећно све до краја живота.

Лена Поповић, пето један

Други српски устанак – 210 година Војске Србије

Кроз пламен борби и вихор ратни
Корачали су наши преци - храбри и златни.
Други српски устанак беше подигнут глас
За слободу земље, за народа спас.

Под вођом Милошем искра је планула,
Српска војска будућност је сјајну кројила.
Храбра срца наспрам оружја завојевача,
За правду и слободу, против дечјег плача.

Две стотине година и десет још приде
Војска Србије кроз победе иде.
Са чашћу и снагом кроз векове траје,
Брани домовину, да Србија у напретку не заостаје.

Свуд се чује песма, њен се ори глас:
Војска Србије заштитник је свих нас.
У сећању будном нека успомена блиста,
Наша војска вечна, слава јој је чиста.

Наталија Стошић, шесто један

Јубилеј: 160 година од рођења Бранислава Нушића, једног од омиљених дечјих писаца

Бранислав Нушић (рођ. Алкибијад Нуша; Београд, 20. октобар 1864 — Београд, 19. јануар 1938) био је српски књижевник, комедиограф, новинар, зачетник реторике у Србији, дипломата и фотограф аматер.

Бранислав Нушић је у својим делима овековечио свакодневицу српског друштва у XIX и XX веку, а његове социолошке анализе су актуелне и у XXI веку.

Писао је и под псеудонимом (лажним именом) Бен Акиба, користећи га за сатиричне и хумористичке радове.

Фестивал „Нушићеви дани“ је позоришни фестивал који се од 1984. године традиционално одржава у Смедереву.

Комедије

Народни посланик (1883)

Сумњиво лице (1887)

Протекција (1889)

Обичан човек (1899)

Свет (1906)

Пут око света (1910)

Светски рат

Госпођа министарка (1929)

Мистер Долар (1932)

УЈЕЖ - Удружење југословенских еманципованих жена (1933)

Ожалошћена породица (1934)

Свиња (1935)

Др (1936)[63]

Покојник (1937)

Не очајавајте никад!

Власт (недовршена)

Пут око света - наставак

Прва љубав

Романи

Општинско дете (1902)

Хајдуци (свој доживљај из детињства)
(1933)

Деветсто петнаеста (1920)

Аутобиографска проза

Аутобиографија (1924)

Драме

Пучина (1901)

Тако је морало бити

Јесења киша (1907)

Иза Божјих леђа (1910)

Кирија

Аналфабета

Путописи

Косово, Опис земље и народа

Приповетке

Политички противник

Посмртно слово

Класа

Приповетке једног каплара

Трагедије

Кнез Иво од Семберије

Хаци-Лоја

Наход (1923[69])

Расправе и уџбеници

Реторика

„Аутобиографија“

„Аутобиографију“ је Нушић написао 1924. године, када је већ био зрео, остварен и угледан српски писац. По многим је ово Нушићево најдуховитије дело. Оно истовремено представља пишчеву аутобиографију, роман и филозофију живота. То је књига и за децу и за одрасле, која се може читати током целог живота.

Анегдоте из живота нашег чувеног писца Бранислава Нушића

1. Причало се, даље, да је као дете био врло немиран у школи, али отресит и веома бистар. Једном када су на часу српског језика обрађиване пословице, Нушић је био несташан и није пазио шта наставник говори. За казну га је професор прозвао да каже пример неке пословице.

На то млади Нушић као да је већ имао спреман одговор: Колико будала пита ни сто паметних не могу да му одговоре.

Наставник се нађе у чуду и замисли да ли Нушић овом пословицом циља на њега па рече: Да чујем још један пример, Нушићу.

Паметном је довољна и реч, мирно ће Нушић.

Након што је схватио да га Нушић зачикава пред разредом, разљућени наставник оде по управитеља школе, па још с врата рече: Да те чујем сада Нушићу!

Несрећа никад не долази сама, и на ово доскочи Нушић.

2. Једном је, чак, на суду завршио због упућене увреде некој госпођи, коју је назвао кравом. Судија му је због тога одредио новчану казну, Нушић ју је платио, а пре него што су из суднице отишли поставио је судији једно питање у свом маниру: – Господине судијо, а када бих ја крави рекао да је госпођа, да ли бих и онда био кажњен? – Наравно да не бисте били кажњени у том случају, одговори му судија. Тада се Нушић окрену ка жени која га је тужила и рече: Довиђења, госпођо.

Анкета: Шта једемо за ужину у школи?

Да ли се наши ученици хране здраво, какве су им навике? Анкета ће нам показати.

5/1

Нађа Антовић „Пааа... Зависи како кад, али обично неко пециво или нешто томе слично."

Вукан Антовић „Слатко или слано пециво зависи шта ми се једе тог дана."

5/2

Ђорђе „Шта стигнем, обично неки чипс или тако нешто."

Николина Алексић „Паа.. углавном неки кекс или неки слаткиш."

6/1

Елена Живић „Па зависи некада неки кекс или слаткиш, никада немам нешто одређено."

Михајло Илић „Све оно не здраво, хахахахаха..."

6/2

Павле Нешић „Некад чоко смоки или тако нешто чоколадно."

Лана Милошевић „Неки кекс или томе слично."

7/1

Алекса Ђулејић „Шта год да узмем, вероватно нећу појести за велики одмор, јер играм фудбал!"

Наташа Станимировић „Зависи, никада не једем исто."

7/2

Ђурђа Николић „Па зависи, када постим, обично узмем неки чипс, а овако сладолед или тако нешто."

Алекса „Обично направим сендвиче код куће, па их једем у школи."

8/1

Огњен Михаиловоћ „Углавном чипс."

Јулија Бошковић „Зависи, како кад, некада неку грицку или слично."

8/2

Тијана Танасковић „Зависи, некада не могу да једем, а некада узмем неку грицку,"

Вељко Станисављевић „Некад понесем од куће, некада купим нешто и слично."

Квиз из српске историје: Колико познајете Немањиће?

1. Које титуле је имао Стефан Немања?

- а) краљ и жупан
- б) кнез и жупан
- в) ништа од наведеног

2. Шта је освојио Стефан Немања?

- а) Босну, зету и Албанију
- б) област око Мораве, Косово и Метохију и северну Албанију
- в) ништа од понуђеног

3. Најпознатије задужбине великог Стефана Немање су:

- а) Ђурђеви ступови и Хиландар
- б) Хиландар, Жича и Манасија
- в) ништа од понуђеног

4. Које године је Србија постала Краљевина?

а) 2002.

б) 1217.

в) ништа од понуђеног

5. Свети Сава био је први српски:

а) Архиепископ

б) Епископ

в) ништа од понуђеног

6. Зашто је Стефан Немањић прозван Првовенчаним?

а) Први се од браће оженио

б) Први је овенчан круном

в) ништа од понуђеног

7. Који су синови Стефана првовенчаног?

а) Радослав, Драгутин и Милутин

б) Радослав, Владислав и Стефан Дечански

в) ништа од понуђеног

8. У којој задужбини краља Владислава се налази фреска Бели анђео?

а) Милешева

б) Острог

в) ништа од понуђеног

9. Који Турски паша је спалио мошти Светог Саве на Врачару?

а) Мехмед-паша Соколовић

б) Синан-паша

в) ништа од понуђеног

10. Које су задужбине краљице Јелене Анжујске?

а) Сопоћани

б) Градац

в) ништа од понуђеног

Решења:

1. а)

2. б)

3. а)

4. в)

5. а)

6. б)

7. в)

8. а)

9. б)

10. б)

Светосавље - идеја која живи

Свети Сава (око 1175 — 14. јануар 1235) био је српски принц, монах, игуман манастира Студенице, књижевник, дипломата и први архиепископ аутокефалне Српске православне цркве. Рођен је као Растко Немањић, најмлађи син великог жупана Стефана Немање, и брат Вукана и Стефана Првовенчаног.

Као младић добио је од оца на управу Захумље (1190. или 1191). Убрзо 1192. године Растко је побегао на Свету гору и замонашио се у руском манастиру Светог Пантелејмона, где је добио име Сава. Касније је са својим оцем, који се замонашио и добио име Симеон (вероватно 25. март 1196), подигао манастир Хиландар (1198—99), први и једини српски манастир на Светој гори.

У Србији је 1202. године дошло до рата за власт између синова жупана Стефана Немање. После измирења 1204. године велики жупан Стефан Првовенчани и кнез Вукан позвали су Саву да их потпуно измири и он се вратио у Србију почетком 1208. године. Истовремено се бавио просветитељским радом, настојећи приближити својим сународницима основе верске и световне поуке, да би се 1217. вратио на Свету гору. Године 1219. Сава I Српски је убедио Васељенског патријарха и никејског цара да одобре аутокефалност (самосталност) српске цркве са статусом архиепископије. Васељенски патријарх Манојло I Цариградски у Никеји је именовао Саву I за првог архиепископа Србије. Сава остао је архиепископ све до 1233. године, да би га тада заменио његов ученик Арсеније I Сремац.

Два пута је путовао у Палестину. На повратку са другог од тих ходочашћа у Свету земљу, смрт га је затекла у тадашњој бугарској престоници Великом Трнову 14. јануара 1235. Његове мошти је у манастир Милешеву пренео његов нећак, краљ Стефан Владислав I.

Сава је оставио више писаних дела. Зато је био један од значајнијих писаца и правника из средњег века код Срба. Његова најзначајнија писана дела су *Житије Светог Симеона*, *Карејски типик*, *Хиландарски типик* и *Студенички типик*, као и *Законоправило*.

Образујући будуће службенике православне цркве стекао је велике заслуге за развој школства и просвете код Срба у средњем веку. У Србији и Републици Српској се дан његове смрти (27. јануар по новом календару) обележава као Дан просвете.

После једног устанка Срба против Османског царства, турски заповедник Синан-паша је наредио да се спале мошти Светог Саве на Врачару вероватно 1594. На месту где се мисли да је била дигнута ломача да уништи последње остатке Светог Саве сазидао је Храм Светог Саве, највећа православна богомоља код Срба.

Смешне стране

Полаже студент усмени испит. За то време професор се љуља на столици. У једном тренутку столица се сломи и професор падне на под. Студент не издржи и почне се смејати. Професор ће на то полако устајући се и чистећи одело:

-„Ех, колега, данас падосмо обојица!“

Ивица пише писмени из математике и учитељица му говори:

-„Надам се да те овог пута нећу ухватити у преписивању.“

-„И ја се надам, учитељице.“

Каже учитељица:

„Перице, јуче опет ниси био у школи!“

„Бака ми је болесна.“

„Сваки пут кад изостанеш из школе, теби је бака болесна. Не верујем у то.“

„Јесте, учитељице, и ми сумњамо да бака глуми.“

Учили деца у школи слово „А“. Учитељица напише на табли слово А и каже:

-Ко ће погодити ово слово?

Перице скини капу и баци је према табли.

-Ја сам погодио!

Која је разлика између двојкаша и одликаша?

-Готово никаква...

-Двојкаш све заборави 5 минута пре теста, а одликаш све заборави 5 минута после теста.

Пита Мама Перицу:

-Има ли петица у школи?

-Има, добијају деца.

Дође Ивица кући:

Мама, тата, имам добру вест и лошу вест!

Која је добра?

Ивица: Дакле, добра је да сам добио пет!

Браво! А лоша?

Лоша је да је то лаж.

-Учи сине, да не би радио, говорила ми мајка сваки дан.

И ево, завршио основну, средњу, факултет.

Била је у праву. Сад не радим ништа.

Сине, како је било на испиту?

-Побожно.

-Како то?

-Фино, професор пита, ја се крстим, ја одговарам, професор се крсти.

Причају два гимназијалца:

„Нема ми родитеља кући овај викенд!“

„Боже, па које си ти среће! Можеш учити наглас!“

-Ти оно завршио гимназију?

-Да, просек 4,9.

-Е па, свака част, него, колико су ти ови краставци?

Рекли су о ... смеху

„Смех је најкраћа дистанца између двоје људи.“ - Виктор Борж

„Дан без смеха је протраћен дан.“ - Чарли Чаплин

„Оно што је сапун за тело, то је смех за душу. - јеврејска пословица

„Људска раса има само једно ефектно оружје и то је смех. – Марк Твен

„Ако желиш да кажеш истину, натерај људе да се смеју, иначе ће те убити.“ – Оскар Вајлд

„Ако је неко уморан да ти да осмех, дај ти њему свој.“ – кинеска пословица

„Смех је сунце које тера зиму са људског лица.“ – Виктор Иго

„Све је смешно, докле год се догађа неком другом.“ - Вил Роџерс

„Ако ми живот крила скрати, и снег у оку почне да веје, знам, бар се нећу покајати што сам умео да се смејем.“ – Мирослав Мика Антић